XXXI. ⟨*ΠΑΙΔΙΚΑ γʹ*⟩

]ρον
]σον
]αλλευ
]ụτον
]χ̣ατα

31 fort.]αλλεο

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ

I

Eustathius p. 620. 29: *ἀδελφὴ δέ ἐστιν Ἄρεως ἡ Ἥβη, ὡς καὶ Θεόκριτος μυθολογεῖ.*

Vtrum recte hic adhibitus sit Theocritus dubium.

II

Etymologicum Magnum p. 290. 52 *s.u.* *δυσί: καὶ αὐτὸ δὲ τὸ δύο εὕρηται κλινόμενον. καὶ παρὰ τὸ δύο δυσὶν ἀντιφέρεσθαι, ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ.*

Verba, si recte Theocrito adscribuntur, fort. e uersibus post Id. 22. 170 amissis sumpta; cf. autem Arat. 468 δυσὶν ἀντιφέρονται.

III

Athenaeus vii p. 284 A: *Θεόκριτος δ' ὁ Συρακόσιος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Βερενίκῃ τὸν λεῦκον ὀνομαζόμενον ἰχθὺν ἱερὸν καλεῖ διὰ τούτων·*

κεἴ τις ἀνὴρ αἰτεῖται ἐπαγροσύνην τε καὶ ὄλβον,
ἐξ ἁλὸς ᾧ ζωή, τὰ δὲ δίκτυα κείνῳ ἄροτρα,
σφάζων ἀκρόνυχος ταύτῃ θεῷ ἱερὸν ἰχθύν
ὃν λεῦκον καλέουσιν, ὃ γάρ θ' ἱερώτατος ἄλλων,
καί κε λίνα στήσαιτο καὶ ἐξερύσαιτο θαλάσσης
ἔμπλεα.